

כסיל, ערב רב בגלותא אינון רשע, בבילע צדיק ממנו, דא ישראל, ומאן גרים דבילע לון, בגין דלאו אינון צדיקים גמורים, כמה דאתמר צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע.

תחריש בבלע רשע צדיק ממנו. רשע זה הפסיל, ערב רב בגלות הם רשע, בבילע צדיק ממנו זה ישראל, ומי גורם שבולע אותם? משום שאינם צדיקים גמורים, כמו שנאמר צדיק ממנו בולע, אבל צדיק גמור אינו בולע.

וחזור איהו לילי"ת, (משליג לג) מארתה ה' בבית רשע, ואיהי אספרה לרביי דאינון חייבא, חייבת בהון בעותרא בהאי עלמא, (דף קמ ע"ב) ולבתר קטילת בהון, ואמאי אתקריאו רביי, בגין דלית בהון דעת לאשתזבא מינה, אבל לב מבין אשתזב מינה, דתמן צדיק, ורזא דמלה (קהלת ז כו) טוב לפני האלהי"ם ימלט ממנה, וחוטא ילכד בה.

וחזור הוא לילי"ת, מארת ה' בבית רשע, והיא אספרה לתינוקות שהם רשעים, צוחקת בהם בעשר בעולם הזה, ואחר כך הורגת אותם, ולמה נקראו תינוקות? משום שאין בהם דעת להנצל ממנה, אבל לב מבין נצול ממנה, ששם צדיק, וסוד הדבר - טוב לפני האלהי"ם ימלט ממנה, וחוטא ילכד בה.

בדיוות אינון יועצות אם זכו עאל בהון נבואה דאיהי (משלי כ כז) נר יהו"ה נשמת אדם, ואתעבידו נביאים, ואינון יועצים לטב, ואית בהון עצה ותושיה.

הבדיוות הן יועצות, אם זכו - נכנסת בהם נבואה, שהיא נר יהו"ה נשמת אדם, ונעשים נביאים, והם יועצים לטוב, ויש בהם עצה ותושיה.

בנפי ריאה, אם זכו שריא בהון רוח קודשא, ואתמר בהון (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהו"ה, ועליהו אתמר (שמות כה כ) והיו הכרבים פורשי כנפים, הכרובים כגון צורת אדם, פורשי כנפים לקבל תלת חיוון דפרשין גדפין לקבליה דאדם, ואינון שית גדפין, תרין לכל חיה, מסטרא דשכינתא גדפין דחיוון מרובעים, שית גדפין לקבל שש מעלות לפסא, ארבע גדפין לקבל פרסיא מרובע, פורשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הפפרת, דא פפרת דלפא קדש קדשין, ודא לפא.

בנפי הראה, אם זכו - שורה בהם רוח הקדש, ונאמר בהם ונחה עליו רוח יהו"ה, רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהו"ה, ועליהם נאמר והיו הכרבים פורשי כנפים. הכרובים כמו צורת אדם, פורשי כנפים כנגד שלש החיות שפורשות כנפים כנגד האדם, והם שש כנפים, שתים לכל חיה. מצד של השכינה כנפי החיות מרבעות, שש כנפים כנגד שש מעלות לפסא, ארבע כנפים כנגד כסא מרבע, פורשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הפפרת, וזה פפרת הלב, קדש הקדשים, וזה הלב.

נפש רוח נשמה, כהן לוי וישראל, כהן איהו נשמה, אם זכה נר יהו"ה, נר הנה מאיר בו

נפש רוח נשמה, כהן לוי וישראל. כהן הוא הנשמה, אם זכה - נר יהו"ה, נר הנה מאיר בו

ביה מלפא פשמש זורחת, ורוחא דקודשא הנה נפיק מבין גדפוי דכרובין